אוהב ישראל — מצורע

וידבר גו' זאת תהיה תורת המצורע וגו'. אפשר לומר דהתוה"ק רמזה לנו בכאן מוסר השכל והוא הנה ידוע ומפורסם בספה"ק. אשר האיש שהוא חוטא ופוגם בפיו היינו שסיפר לה"ר וכיוצא. הוא נרגן מפריד אלוף. שהוא מפריד ומבדיל הבורא ב"ה וב"ש שהוא אלופו ש"ע מהכנ"י ועי"ז הוא מונע מהכנ"י כל מיני טובות וברכות עד לאין שיעור וכשישים אל לבו לשוב מזה צריך לתקן מה שפגם. ר"ל שיעשה תשובה שלימה באמת עד שיקרב וייחד הכנ"י להבורא ב"ה וב"ש ונודע כי הכנ"י נק' זא"ת. היינו ז' רומז שהיא כוללת ז' ימי הבנין. א"ת רומז שהיא כוללת כל המציאות שנבראו בכ"ב אותיות התורה שהם מן אל"ף ועד תי"ו. וע"כ בתשובתו השלימה יתקן מדת זא"ת שהוא הכנ"י ויקרב אותה להבורא ית'. ביום טהרתו ר"ל ביום שמשים על לבו לחזור בתשובה שלימה באמת ולטהר עצמו ככל הראוי לו כפי אשר ידע נגע לבבו אז והובא אל הכהן ידע שהוא מוכרח אל הכהן שהוא חסד העליון. כי הגם שעושה תשובה הגונה בלב שלם מכ"מ מה שנתקבל החוטא בתשובתו הוא רק ע"י חסדי הש"י שרוצה בטובתינו כדרכו הטוב להיטיב לברואיו. ובפרט לזרע ישראל עם סגולתו. כי מצד הדין לא היה תקנה להחוטא אף בתשובה ח"ו כנודע מדברי חז"ל ויצא הכהן כו'. נרפא הנגע כו'. ר"ל שכבר עשה תשובה שלימה והגונה וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים גו' דהנה כתיב ושעשע יונק על חור פתן. ר"ל כשהעולם יונק מבחי' שע"שע שהוא ב"פ ש"ע ר"ל ש"ע נהורין עילאין ואז הוא על חור פתן. שיש להם שליטה וממשלה על ראש הפתנים המה הקליפות והחיצונים. וצפ"ר גימ' ש"ע. וז"ש שתי צפרים היינו ב"פ ש"ע שהם ש"ע ש"ע ואז על חור פתן היינו שיהי' יכולת בידו להתגבר על הרע. ועץ ארז ושני תולעת ואזב. דהנה כתיב עדינו העצני. ודרשו חז"ל כשהיה דוד יוצא למלחמה היה קשה כעץ. וכשהיה לומד תורה בבהמ"ד אז היה משים א"ע כתולעת וכמ"כ החוטא כשהוא שב. צ"ל בו שני בחי' אלו. ר"ל שישפיל א"ע בכל האפשרי כשיתבונן היטב במה שעבר ופגם במעשיו. וג"כ צריך למדת גבורה שמהיום והלאה יתגבר על יצרו הרע ולהכניעו בכל עת. וזהו ודאי באמת מלחמה גדולה וכבידה. והש"י יהיה בעזרו שיוכל לנצחו. וזהו עץ ארז שהוא בחי' העצני להיות קשה כעץ ללחום נגד היצה"ר ולהתגבר עליו. אר"ז מספר יצח"ק בחי' גבורה כנ"ל ושני תולעת ואזב. היינו מדת שפלות בחי' עדינו. כנ"ל והבן: חסר וחבל על דאבדין כו':